

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۰۹/۲۱

نصیر فیاض

برگشت به پایگاه نظامی بگرام ؟

نصیر فیاض

ظاهراً ترامپ برای برگشت به پایگاه نظامی بگرام خیلی وسواس و جدی است.

اما پیامد این همه عجله و جدیت در برگشت به افغانستان ضعیف و آسیب پذیر چی خواهد بود؟ پرسش که برخی آنرا خطرناک می دانند و برخی هم از روی دشمنی با طالبان و هوس زمینه اقتدار دوباره، طلایی ترین شانس پیروزی مجدد.

عکس العمل خیلی سریع پکن برای ادعا برگشت نظامی امریکا در افغانستان نشان دهنده جدیت مسئله است، درست موضوع که ترامپ از اهمیت حضور نظامی اش برای کنترل و نظارت چین یاد کرد. درحالی که تهران نیز این حضور را برای خودش نهایت خطرناک می پندارد.

موضع روس ها ممکن با تعاملات پشت پرده در اوکراین متفاوت تر شکل بگیرد و تا حال شانگهای نیز نتوانسته است اصل (یکی برای همه و همه برای یکی) که در ماده پنجم پیمان نظامی ناتو پیش بینی شده است را در خودش جا دهد تا حلقه فشار منطقه ای علیه امریکا یک پارچه و یکدست عمل کند.

به هر حال در این میان اهمیت بازیگر داخلی یا طالبان با اینکه آسیب پذیر است اما نمی توان آن را کاملاً نادیده گرفت .

ادعا های توافقات ضمیمه یی دوحه که داکتر خلیلزاد مهندس آن است، بر صحت توافق طالبان برای ایجاد پایگاه نظامی تا به حال منتفی است و طالبان بنابر تعریف هویتی از جنگ بیست ساله با امریکا به سادگی نخواهند توانست سر سازگاری با امریکا در این خصوص ایجاد کنند، درحالی که کوچکترین محاسبه غلط می تواند به انشعاب حکومت طالبان در برابر توافق حتی احتمالی منجر شود.

حالا پرسش اساسی این است که کدام طرف پا به عقب خواهد کشید، طالبان و یا ترامپ ؟ و اگر این مساله کماکان با همین جدیت از جانب اداره استخباراتی و نظامی امریکا دنبال شود پیامد آن برای ثبات افغانستان، صرف نظر از بحث آزادی و حقوق بشر چی خواهد بود؟

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

در اینجا باز هم چند گام به عقب بر میگردیم. درست سفرهای پی در پی جنرال عاصم منیر لوی درستیز اردوی پاکستان به واشنگتن. در این سفر کاخ سفید احتمالاً به توافقات دوجانبه ایجاد فشار بالای دهلی جدید و مدیریت بحران افغانستان به پاکستان دست یافته است. با اینکه امریکایی ها از رهبران فاسد نظامی-سیاسی پاکستان خوش شان نمی آید اما اسلام آباد همواره شریک خوب منطقه ای برای امریکا باقی مانده است و امریکایی ها از قدرت نفوذ استخبارات پاکستان همواره در قضایای منطقه ای جنوب آسیا و آسیای مرکزی استفاده بهینه کرده اند

حالا اگر طالبان نتوانند راهی برای ایجاد یک توافق تعریف شده و محدود نظامی در برابر هرنوع هزینه ماهانه مالی که امریکایی ها برای پرداخت آن آماده هستند، نرسند، ترامپ بهانه بازپس گیری تجهیزات نظامی به جامانده امریکا در افغانستان را پی گیری خواهد کرد و حتی ممکن است در صورت مخالفت دست به حمله نظامی برای نابودی این تجهیزات بزند.

آپشن دوم، تلاش برای بی ثباتی حاکمیت طالبان از طریق پاکستان و با استفاده از جناح های مخالف طالبان که با کم ترین امتیاز به هرنوع معامله آماده اند خواهد بود، ضمن اینکه برای ایجاد اختلاف داخلی و حتی حذف برخی مهره های تندرو و مخالف نیز اقدام خواهند کرد. اما هنوز زود است تا در مورد طرح تغییر رژیم سیاسی حرف بزنیم زیرا امریکایی با تجربه تلخ فساد، بی کفایتی و جزیره های پراکنده قدرت بعنوان یک شریک غیرقابل اعتماد و با اقتدار نظام سیاسی قبلی مواجه اند.

حالا دیده شود که اولین چال اداره ترامپ در بحث بگرام چی خواهد بود و نوع برخورد و مکانیسم انعطاف یا تقابل طالبان چی می تواند باشد. پرسش که زمان به آن پاسخ خواهد داد.